

26 Φεβρουαρίου 2024

Blue Grid Gas & Power A.E
Λεωφόρος Κηφισίας 227
Κηφισιά, 14561

Υπόψιν:
Ρυθμιστικής Αρχής Αποβλήτων, Ενέργειας & Υδάτων (ΡΑΑΕΥ)

ΘΕΜΑ: Συμμετοχή της Blue Grid Gas & Power στη Δημόσια Διαβούλευση της ΡΑΑΕΥ για το «Πλαίσιο Τροφοδότησης Απομακρυσμένων Δικτύων Διανομής με χρήση Υγροποιημένου Φυσικού Αερίου από Χρήστη ΟΔΥΦΑ»

Αγαπητοί κύριοι / κυρίες,

Στόχος της παρούσας επιστολής είναι η διατύπωση των απόψεων της εταιρείας Blue Grid Gas & Power, κατόχου Αδείας Προμήθειας Φυσικού Αερίου σε τελικούς καταναλωτές εντός και εκτός δικτύου αγωγών, σχετικά με το προτεινόμενο «Πλαίσιο Τροφοδότησης Απομακρυσμένων Δικτύων Διανομής με χρήση Υγροποιημένου Φυσικού Αερίου από Χρήστη ΟΔΥΦΑ».

Όπως τεκμηριώνεται αναλυτικά παρακάτω, πρόκειται κατά τη γνώμη μας για μία πρόταση που αφενός πρακτικά αναιρεί την έννοια του ελεύθερου ανταγωνισμού μεταξύ των Χρηστών Διανομής, αφετέρου συναντά αντικειμενικές ρυθμιστικές και νομικές δυσκολίες στην εφαρμογή της. Συνεπώς, χρήζει ανασχεδιασμού ή κατ' ελάχιστον αποσαφήνισης αρκετών κρίσιμων σημείων, ώστε να μπορεί να αξιολογηθεί αξιόπιστα από την αγορά. Πιο συγκεκριμένα:

Θέμα Λειτουργίας του Ελεύθερου Ανταγωνισμού

Με την παρούσα πρόταση, ο Remote LNG Supplier θα πουλάει το LNG απευθείας στους Χρήστες Διανομής στην τιμή που θα έχει συμφωνηθεί στο σχετικό διαγωνισμό. Συνεπώς, όλοι οι Χρήστες Διανομής είναι αναγκασμένοι να υπόκεινται ακριβώς στο ίδιο κόστος προμήθειας μεταξύ τους, καθώς κανένας τους πλέον δεν θα διαθέτει το δικαίωμα να προμηθευτεί μόνος του τις δικές του ποσότητες Φυσικού Αερίου ή LNG και συνεπώς να διαμορφώσει το δικό του κόστος προμήθειας, σε αντίθεση με την ελεύθερη αγορά αερίου που υφίσταται σήμερα στο υπόλοιπο ΕΣΦΑ. Αυτό αυτομάτως αφαιρεί από τους προμηθευτές που δραστηριοποιούνται ως Χρήστες Διανομής το βασικότερο όπλο τους για να διαφοροποιηθούν από τους ανταγωνιστές τους. Και παράλληλα στερεί από τους καταναλωτές τη δυνατότητα να λάβουν ακόμη πιο ανταγωνιστικές τιμές. Πρακτικά δηλαδή ακυρώνει την ύπαρξη ανταγωνιστικής χονδρεμπορικής αγοράς για όσους δραστηριοποιούνται στα συγκεκριμένα απομακρυσμένα δίκτυα διανομής.

Τεχνικά Ζητήματα/Εμπόδια

Άρθρα 9-11

Από την ανάγνωση των Άρθρων 9-11 δημιουργείται μία σύγχυση ως προς ορισμένα κρίσιμα σημεία, που αφορούν τη μεταβίβαση της κυριότητας του LNG και τα μέρη που συναλλάσσονται. Πιο συγκεκριμένα:

Το άρθρο 11 αναφέρει πως «η κυριότητα του αεριοποιημένου Φυσικού Αερίου από το Σημείο Εισόδου» μεταβιβάζεται από τον Remote LNG Supplier στους Χρήστες Διανομής, υπονοώντας πως το LNG σε υγρή φάση (δηλαδή εντός δεξαμενής αποθήκευσης του τερματικού σταθμού της ΔΕΔΑ) συνεχίζει να ανήκει στον Remote LNG Supplier. **Αυτό μπορεί να συμβεί μόνο εφόσον η ΔΕΔΑ παραχωρήσει στον Remote LNG Supplier δυναμικότητα αποθήκευσης, δηλαδή χώρο, εντός της δεξαμενής της για ίδια χρήση.** Όμως η υλοποίηση μίας τέτοιας ρυθμιστικής λογικής δεν ξέρουμε εάν βρίσκεται στις προθέσεις της ΔΕΔΑ και σε κάθε περίπτωση ενέχει πιθανά προσκόμματα (ΕΦΚ, απώλειες προϊόντος, νομική ευθύνη φύλαξης αποθέματος κλπ.) .

Επομένως, θεωρούμε πως η κυριότητα του LNG πρέπει να μεταβιβάζεται στη φλάντζα εισόδου του τερματικού σταθμού της ΔΕΔΑ που βρίσκεται στο Σημείο Εισόδου του Απομακρυσμένου Δικτύου. Αυτό πρέπει να ισχύει διότι η δεξαμενή αποθήκευσης ανήκει στη ΔΕΔΑ. Συνεπώς, η ΔΕΔΑ επιβαρύνεται με την ευθύνη θεμάτων ασφαλείας, ομαλής τροφοδοσίας του Δικτύου και φυσικά απωλειών που σχετίζονται με την αποθήκευση του LNG.

Για παράδειγμα, είναι λογικό η ΔΕΔΑ να παραγγέλνει ποσότητες υψηλότερες από τις πραγματικές ανάγκες κάθε απομακρυσμένου δικτύου, με αποτέλεσμα να είναι αρκετά πιθανό να υπάρχουν συχνά περιπτώσεις απωλειών προϊόντος με οικονομικό αντίκτυπο, το οποίο θα πρέπει να επιβαρύνει φυσικά τη ΔΕΔΑ ως εντολέα για τις παραδόσεις και ως ιδιοκτήτη και λειτουργό του τερματικού σταθμού.

Άρα ο Remote LNG Supplier οφείλει να μεταβιβάζει την κυριότητα του LNG στη φλάντζα εισόδου της δεξαμενής αποθήκευσης. **Άρα το Φυσικό Αέριο αλλάζει κυριότητα σε υγρή φάση και όχι σε αέρια.** Σε ποιον όμως θα μεταβιβάζεται η κυριότητα σε υγρή φάση: στη ΔΕΔΑ ή στους Χρήστες Διανομής;

Εάν η κυριότητα του Φυσικού Αερίου μεταβιβάζεται στους Χρήστες Διανομής στην υγρή φάση (δηλ. ως LNG), τότε αντίστοιχα θα πρέπει κάπως να έχει γίνει κατανομή των ποσοτήτων του LNG πριν αυτές αεριοποιηθούν, δηλ. πριν καταναλωθούν. Αντίστοιχα, θα πρέπει και τα τιμολόγια και δελτία αποστολής που εκδίδονται κατά την φόρτωση του LNG και που υποχρεωτικά συνοδεύουν το φορτίο (βλ. Άρθρο 3 παρακάτω) να αντανakλούν αυτή την κατανομή ποσοτήτων LNG. Κάτι τέτοιο είναι πρακτικά αδύνατον διότι η πραγματική κατανάλωση Φυσικού Αερίου δεν θα είναι γνωστή στη ΔΕΔΑ κατά την παραγγελία του εκάστοτε φορτίου.

Ακόμη και αν ήταν εφικτή η εκ των προτέρων κατανομή των ποσοτήτων LNG, τότε και πάλι οι απευθείας συναλλαγές μεταξύ του Remote LNG Supplier και των Χρηστών Διανομής υπό τους ίδιους όρους δεν είναι πρακτικά εφαρμόσιμες. Για παράδειγμα, δεν μπορεί ο Remote LNG Supplier να είναι υποχρεωμένος να προσφέρει τους ίδιους όρους πληρωμής σε κάθε – υφιστάμενο ή μελλοντικό - πάροχο. Αντίστοιχα, θα ζητηθούν διαφορετικές εγγυήσεις σε κάθε περίπτωση.

Συνεπώς, υπό το προτεινόμενο μοντέλο της εν λόγω πρότασης θεωρούμε μονόδρομο η κυριότητα του LNG να μεταβιβάζεται στη ΔΕΔΑ εντός της δεξαμενής αποθήκευσης του τερματικού της σταθμού. Και άρα η ΔΕΔΑ να είναι ο αντισυμβαλλόμενος και πελάτης του Remote LNG Supplier.

Άρθρο 3

Σύμφωνα με τον τρόπο που λειτουργεί σήμερα η εγκατάσταση μεταφόρτωσης βυτιοφόρων με LNG του ΔΕΣΦΑ, με την ολοκλήρωση κάθε φόρτωσης εκδίδεται ένα πιστοποιητικό που συνοδεύει ως έγγραφο το φορτίο (*TLS-LNG Certificate*). Σε αυτό συμπληρώνονται αυτομάτως δύο πεδία: «*LNG Owner*» και «*LNG Carrier*». Σύμφωνα με τη διαδικασία που εφαρμόζεται μέχρι σήμερα, ως ιδιοκτήτης του LNG που

φορτώνεται σε ένα βυτίο LNG τίθεται αυτομάτως από τον ΔΕΣΦΑ ο Χρήστης ΟΔΥΦΑ που έχει κλείσει τη σχετική χρονοθυρίδα.

Συνεπώς, για να παραμείνει το LNG στην κυριότητα του Remote LNG Supplier από την φόρτωσή του έως την παράδοσή του, θα πρέπει ο ίδιος ο Remote LNG Supplier να δηλωθεί και ως Χρήστης ΟΔΥΦΑ που δεσμεύει την αντίστοιχη χρονοθυρίδα, σύμφωνα με τον Κώδικα. Άρα, αντίστοιχα αν τυχόν η ΔΕΔΑ επιθυμεί να αποκτήσει τελικά κυριότητα του φορτίου στη φλάντζα εξόδου του truck loading facility στη Ρεβυθούσα, τότε και η ίδια θα πρέπει να δηλωθεί ως Χρήστης ΟΔΥΦΑ και να προγραμματίζει τη δέσμευση χρονοθυρίδων. Αυτό το επισημαίνουμε ως απλή παρατήρηση και όχι ως κάποιου είδους σημαντικό εμπόδιο.

Όμως, τα πραγματικά εμπόδια εντοπίζονται στα εξής δύο σημεία:

A) Στις οδικές μεταφορές ο εντολέας του μεταφορέα είναι αυτός που έχει την κυριότητα του φορτίου κατά τη μεταφορά του και μέσω του μεταφορέα του την ευθύνη του φορτίου έως την παράδοσή του στον τελικό αποδέκτη. Εν προκειμένω, όμως, ο εντολέας του μεταφορέα θα είναι η ΔΕΔΑ (μέσω του σχετικού διαγωνισμού που έχει ήδη προδιαγράψει η ΔΕΔΑ), αλλά χωρίς το φορτίο αυτό να βρίσκεται υπό την κυριότητα της ΔΕΔΑ κατά τη μεταφορά του. Αυτό αντίκειται στην πρακτική και στην εμπορική λογική των εμπορευματικών μεταφορών.

Αντιθέτως, για να μπορεί το φορτίο να παραμένει στην κυριότητα του Remote LNG Supplier κατά τη μεταφορά του, τότε ο Remote LNG Supplier θα πρέπει να είναι ο ίδιος ο εντολέας του μεταφορέα, δηλαδή αυτός που τον επιλέγει και όχι η ΔΕΔΑ. **Άρα θα πρέπει ο Remote LNG Supplier να είναι αυτός που αφενός πληρώνει και αφετέρου συμβάλλεται απευθείας με τον μεταφορέα. Και άρα εν τέλει η υπηρεσία προμήθειας LNG και μεταφοράς του φορτίου στην είσοδο κάθε απομακρυσμένου δικτύου θα πρέπει να προσφέρεται ως μία ενιαία υπηρεσία από έναν Χρήστη ΟΔΥΦΑ προς τη ΔΕΔΑ.**

B) ο νόμος απαιτεί κάθε φορτίο να συνοδεύεται από το έγγραφο με τίτλο «CMR», το οποίο πρακτικά αποτελεί μία σύμβαση μεταξύ του μεταφορέα και του εντολέα του και ως τέτοιο συμπεριλαμβάνει κάποιες απαραίτητες πληροφορίες σχετικά με το δρομολόγιο και τα εμπλεκόμενα μέρη. Πιο συγκεκριμένα, στο CMR πρέπει να φαίνεται ο Αποστολέας (που θα είναι ο Remote LNG Supplier), ο Μεταφορέας (ο μειοδότης του σχετικού διαγωνισμού της ΔΕΔΑ) και ο Αποδέκτης, δηλαδή αυτός που λαμβάνει κυριότητα του προϊόντος κατά την ολοκλήρωση της παράδοσης. Εκεί υπάρχουν θεωρητικά 3 επιλογές για το ποιος μπορεί να εμφανίζεται ως Αποδέκτης:

1. Η ΔΕΔΑ, εφόσον αποκτά κυριότητα του φορτίου στην είσοδο της δεξαμενής αποθήκευσης του τερματικού σταθμού στην είσοδο του απομακρυσμένου δικτύου
2. Ο Remote LNG Supplier, μόνο εφόσον του παραχωρείται δικός του χώρος εντός της δεξαμενής αποθήκευσης του τερματικού σταθμού.
3. Οι Χρήστες Διανομής, μόνο εφόσον τους παραχωρείται δικός τους χώρος εντός της δεξαμενής αποθήκευσης του τερματικού σταθμού.

Από τα παραπάνω σενάρια, υποθέτουμε πως **μόνο το σενάριο 1 είναι αυτό που συνάδει με τη φιλοσοφία της εν λόγω πρότασης της ΔΕΔΑ**. Διαφορετικά, τα σενάρια 2 και 3, εφόσον είναι πρακτικώς εφαρμόσιμα, εξυπηρετούν καλύτερα το μοντέλο της Ελεύθερης Πρόσβασης στο Σημείο Εισόδου, που αναφέρουμε στο τέλος της παρούσας επιστολής.

Θεωρητικά υπάρχει και μία τέταρτη εναλλακτική επιλογή, δηλαδή αυτή κατά την οποία η ΔΕΔΑ αποκτά κυριότητα του φορτίου στη φλάντζα εξόδου του truck loading facility της Ρεβυθούσας και έπειτα γίνεται η ίδια Αποστολέας και Αποδέκτης του φορτίου. Αυτή η λύση όμως απαιτεί η ΔΕΔΑ να συμβληθεί απευθείας με τον ΔΕΣΦΑ ως Χρήστης ΟΔΥΦΑ ώστε να δεσμεύει, να αγοράζει και να διαχειρίζεται η ίδια τις χρονοθυρίδες φόρτωσης στη Ρεβυθούσα. Και ταυτόχρονα αυτή η λύση απαιτεί γενικότερο επανασχεδιασμό της εν λόγω πρότασης που τίθεται σε δημόσια διαβούλευση.

Άρθρο 4

Η τιμή που θα προσφέρει ο Remote LNG Supplier θα πρέπει να είναι αναγκαστικά συνυφασμένη με την επιθυμητή ευελιξία (σε εβδομαδιαία, ημερήσια, ετήσια βάση), τις απαιτήσεις ελάχιστης κατανάλωσης, το προφίλ κατανάλωσης και τους όρους πληρωμής. Όλα αυτά είναι απαραίτητο να είναι προκαθορισμένα στους όρους του διαγωνισμού, προκειμένου οι υποψήφιοι προμηθευτές να ανταγωνίζονται μεταξύ τους επί ίσοις όροις.

Άρθρο 8

Αφού αναφέρεται ρητά πως ο Διαχειριστής έχει την ευθύνη τροφοδοσίας του εκάστοτε απομακρυσμένου δικτύου, είναι απαραίτητο κάθε παράδοση φορτίου στη ΔΕΔΑ στον εκάστοτε τερματικό σταθμό LNG να γίνεται **αυστηρά υπό την παρουσία υπεύθυνου εκπροσώπου της ΔΕΔΑ, ο οποίος θα είναι εξουσιοδοτημένος και εκπαιδευμένος να διευθύνει επιχειρησιακά τη διαδικασία παράδοσης του LNG, ώστε να είναι σαφές πως η ΔΕΔΑ έχει την πλήρη ευθύνη ομαλής τροφοδότησης του τερματικού σταθμού και του αντίστοιχου δικτύου.**

Είναι επίσης απαραίτητο να προσδιοριστεί ένα ελάχιστο διάστημα ειδοποίησης του Remote LNG Supplier, προκειμένου να υπάρχει επαρκής χρόνος για τη δέσμευση των αντίστοιχων χρονοθυρίδων.

Συμπέρασμα

Το προτεινόμενο πλαίσιο υπό διαβούλευση αφενός αντίκειται επί της αρχής στις απαιτήσεις του ελεύθερου ανταγωνισμού, αφετέρου χρήζει αποσαφήνισης ως προς τα κρίσιμα τεχνικά ζητήματα που αναδείξαμε παραπάνω, ώστε να δύναται να αξιολογηθεί συνολικά από την αγορά. Στην προσπάθεια προσδιορισμού του κατάλληλου πλαισίου ενθαρρύνουμε τη ΔΕΔΑ να αξιολογήσει εναλλακτικά πλαίσια που ήδη προδιαγράφονται στον Κώδικα, όπως αυτό της Ελεύθερης Πρόσβασης στο Σημείο Εισόδου του εκάστοτε απομακρυσμένου δικτύου διανομής, το οποίο θα απάλλαζε τη ΔΕΔΑ από την υποχρέωση αγοράς του LNG και ταυτόχρονα θα διασφάλιζε τον ελεύθερο ανταγωνισμό μεταξύ των Χρηστών Διανομής.

Βρισκόμαστε στη διάθεσή σας για οποιαδήποτε επιπλέον διευκρίνιση ή πληροφορία.

Με εκτίμηση,

Αλέξανδρος Λαγάκος
Διευθύνων Σύμβουλος
Blue Grid Gas & Power